

rechts), met een Duitsers bezette bloedig onderd.

Wiktor met zijn ar hij nog maan- e komen van de et Duitse kamp.

m daar te wor- Poolse invasie-

te verwonderen arychta, die in ak blijk heeft de omstandig- ten zitten, ook handen uit de en. Samen met in Breda een benzinstation, personen werk- ty Zarychta is in Breda. Hij r een niet ge- ede vooroplei- Polen een mid- pool — en aan

De heer M. Wiktor, die in 1944 actief deelnam aan de opstand in Warschau, en nu in Amsterdam werkzaam is op een electro-technisch bedrijf, heeft als kundig vakman een hobby voor het maken van kleine houten en metalen voorwerpen.

zijn doortastendheid. Voor het overige is hij het Nederlandse volk en alle betrokken autoriteiten dankbaar, dat men hem de vestiging van zijn bedrijf heeft mogelijk gemaakt.

Geslaagd mag men ook noemen de voormalige sergeant George Bugaj, geboren in 1920 te Katowice. Hij is in 1950 met een Bredase getrouwd en heeft nu twee jongens. Het beroep dat hij al in Polen uitoefende, namelijk dat van stoffeerder, heeft hij ook in Breda kunnen voortzetten. Hij is de eigenaar van een flinke zaak voor meubilair en woninginrichting, waarin hij drie bedienden heeft werken. Het bevat hem best in Nederland. En geen wonder, want George Bugaj is hier een paar jaar geleden met niets begonnen. Toch is ook hem niet alles zomaar in de schoot geworpen. Hij heeft zich in de afgelopen jaren verder in zijn vak bekwaamd en behaalde de Nederlandse vakdiploma's, die nodig zijn voor uitoefening van zijn bedrijf. Ook weer van deze oudstrijder horen we hetzelfde refrein: „Maar ik zou zeker niet zo goed aan de slag hebben kunnen komen, als ik niet was gevestigd in Breda, de stad die nog altijd *denkt* aan haar bevrijders...”

Een kameraad, die de hele oorlog door met George Bugaj is opgetrokken, die samen met hem Europa heeft doorkruist, is de oudstrijder T. Blotnicki, die nu in Breda een zaak drijft in leerwaren. Oorspronkelijk was deze Poolse ambtenaar, maar in de ja-

ren in Engeland, toen het Poolse leger in afwachting lag van de invasie, bewaarde hij zich in zijn vrije tijd in het ledervak. Louter uit liefhebberij. Na de oorlog kwam hem deze kennis van pas, want toen vestigde hij een zaak in de leerbranche in Breda. Het is hem niet meteen voor de wind gegaan, maar „nu draait 't", zoals hij zelf zegt. Hij heeft ook wel enige moeite gehad om zich hier te acclimatiseren. „Het temperament van de mensen is hier anders, dan in Polen", zegt hij. „Ook het voedsel is anders; wij zijn gewend aan meer knoflook, uien en vlees bij het eten." Blotnicki is in 1945 met een Nederlandse getrouwd, heeft twee kinderen, Elzka en Cesi, en heeft zijn oor-

De oudstrijder T. Blotnicki, die op de Haagdijk in Breda een zaak heeft gevestigd in leerwaren.

spronkelijk plan om te emigreren naar Canada opgegeven. Want daarvoor voelt hij zich hier te goed ingeburgerd. Nog een merkwaardige bijzonderheid: Bugaj en Blotnicki, die samen als oorlogskameraden het brandende Europa zijn doorgetrokken, zijn nu, in een voor hen vreemd land, elkaars overburen, namelijk aan de Haagdijk in Breda.

Opstand in Warschau

Niet als een zegevierende, bejubelde bevrijder is Mieczystaw Wiktor, ons land binnengekomen, maar meer als een slachtoffer van de nazi-terreur. Als twintigjarige jongeman maakte hij in 1944, als lid van de ondergrondse, de bloedige opstand van Warschau mee. Niet zonder grimigheid in zijn stem, vertelt deze oudstrijder ons enkele flitsen van de gebeurtenissen, die toen in de Poolse hoofdstad plaats vonden. „Er waren overal affiches in de stad aangeplakt om de mensen op te roepen tot gezamenlijk verzet tegen de Duitsers. De ondergrondse had de opstand aangedurfd, omdat de Russen toen tot vlakbij de stad waren opgerukt. Zesenzestig dagen lang hadden wij de stad in handen!... Maar de Russen, waarvan wij hulp verwachtten, deden niets. Ze lieten de stad doodbloeden. 350.000 mensen kwamen om, door het bom- en granaatvuur... Na de opstand werden alle burgers en opstandelingen door de Duitsers afgevoerd naar verschillende kampen. Moeders, vaders en kinderen werden allen van elkaar gescheiden. Ik zelf

Vele Poolse oudstrijders vonden een plaats in ons land

